

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Bíróság a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (1013 Budapest, Krisztina krt. 39. sz.) alperes ellen felügyeleti határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében meghozta az alábbi ítéletet:

A bíróság a felperesek keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság I. rendű és II. rendű felperest, hogy a Fővárosi Illetékhivatal külön felhívására - az ott megjelölt időben és módon - fizessenek meg külön-külön 16.500.- -16.500.- (tizenhatezer-ötszáz - tizenhatezer-ötszáz) Ft kereseti illetéket az államnak.

Kötelezi a bíróság az I. rendű és II. rendű felperest, hogy külön-külön fizessenek meg alperesnek 100.000.- - 100.000.- (egyszázézer-egyszázézer) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

A PICK Szeged Szalámigyár és Húsüzem Rt. (továbbiakban: Pick Szeged Rt.) nyilvánosan működő részvénytársaság. Az Arago Rt. (továbbiakban: Arago Rt.) 1999-ben vásárolta meg a Pick Szeged Rt. részvényeit, mellyel a társaság legnagyobb tulajdonosává vált. Az Arago Rt. 2002 óta törekedett részvénytársaság elidegenítésére.

Az Arago Rt. 2004. augusztus 17. napján megtartott igazgatósági ülésen elfogadott 3/2004. (VIII. 17.) sz. igazgatósági határozatában a tagok egyhangú szavazatával akként határozott, hogy felhatalmazza G. J.-t és S. Á.-t arra, hogy tárgyalásokat folytasson Csarodai János és Brazsák József magánszemélyekkel a társaság tulajdonát képező Pick Szeged Rt. részvények értékesítése tárgyában. Ugyanezen határozatában az igazgatóság felhatalmazta L. T.-t, hogy az R. Kft. ügyvezetőjével, R. Gy.-val további tárgyalásokat folytasson a társaság tulajdonát képező Pick Szeged Rt. részvények értékesítése tárgyában.

A 2005. március 28. napján megtartott rendkívüli igazgatósági ülés jegyzőkönyvének tanúsága szerint a Pick Szeged Rt. részvények értékesítése kapcsán a társaságot tájékoztatta L. T. arról, hogy a DélHús Rt. szakmai befektetőként kereste meg a társaságukat, érdeklődve a társaság tulajdonában álló részvények értékesítése iránt. A DélHús Rt. képviselőivel lefolytatott, előzetes egyeztetések során megfogalmazódott, hogy a DélHús Rt. kizárólag abban az esetben érdeklődik a társaság tulajdonában álló részvények megvásárlása iránt, amennyiben a R-KO-N Kft. nem tulajdonosa a Pick Szeged Rt.-nek, továbbá amennyiben a DélHús Rt. képviselői megválasztásra kerülhetnek a Pick Szeged Rt. igazgatóságába. Ugyanezen az igazgatósági ülésen elhangzott G. J. és S. Á. tájékoztatója, mely szerint Brazsák József és Csarodai János változatlanul vásárlási szándékukat jelezték a társaság felé, a Pick Szeged Rt. részvényeire vonatkozóan. Mindkét magánszemély az előzetesen lefolytatott tárgyalások alapján kisebbségi - megközelítőleg 25 % körüli - részesedést kívánna megszerezni a Pick Szeged Rt.-ben. Az igazgatósági ülésen elfogadott 1/2005. (III.8.) számú határozatában az igazgatóság a tagok egyhangú szavazatával akként határozott, hogy felhatalmazza G. J. és S. Á. tagokat további tárgyalások folytatására Brazsák József és Csarodai János magánszemélyekkel a részvényértékesítés tárgyában.

Az Arago Rt. igazgatósága 2005. április 8. napján megtartott igazgatósági ülésén, a részvény adásvételi szerződések megkötéséről szóló döntés megvitatása során rögzítette, hogy Csarodai János és Brazsák József meg kívánja vásárolni a társaság tulajdonában maradt, teljes Pick Szeged Rt. részesedést, azaz mindketten összesen 1.041.820 db részvényt vásárolnának, amely részvénycsomagra Brazsák József vevő névértéken tett ajánlatot, míg Csarodai János 1062.-Ft/db összegnek megfelelő vételáron, tekintettel arra, hogy a lefolytatott tárgyalások során megállapításra került, hogy Brazsák József által megvásárolni kívánt részvénycsomag teljes egészében óvadéki letétben van elhelyezve a

D. Bank Rt. által vezetett bankkonzorcium, mint hitelező javára, így ezen részvények csökkent piaci értékűnek tekinthetők. Míg Csarodai János által megvásárolni kívánt részvényekből csak 624.796 db van óvadékban, a fennmaradó darabszám szabadon értékesíthető. S. Á. tájékoztatta az igazgatóságot arról, hogy az előzetes tárgyalások során egyeztetett konstrukció megfelelő védelmet jelentene a társaságnak, figyelemmel arra, hogy bár mindkét vevő kizárólag abban az esetben hajlandó megvásárolni a részvényeket, amennyiben azok az adásvételi szerződés aláírásával egyidejűleg transzferálásra kerülnek, az általuk megadott értékpapírszámlára - azonban csak két héten belül fizetnék a vételárat -, viszont a részvények tovább transzferálására, azaz esetleges továbbadására nincs lehetőségük, mivel a részvények óvadékban vannak elhelyezve. Így amennyiben a társaság határidőben nem kapná meg a vételárat, úgy a jogszabály erejénél fogva jogosult elállni a szerződéstől, amely esetben a szerződés megkötésére visszamenőleges hatállyal szűnne meg és a már teljesített szolgáltatások visszajárnának, azaz a vevő köteles lenne a részvényeket a társaság részére visszatranszferálni. Ezen igazgatósági ülésen rögzítést nyert az is, hogy a Pick Szeged Rt. piacán nem volt változás, a tavalyi évben is hatalmas veszteséget szenvedett el a cég. E tényekre figyelemmel az igazgatóság elfogadta az 1/2005. (IV.8.) sz. határozatot, amelyben az igazgatóság a tagok egyhangú szavazatával akként határozott, hogy 1.041.820 db 1000 Ft névértékű, névre szóló, dematerializált Pick Szeged Rt. törzsrészvényt - amely teljes mennyiségben, óvadékban van elhelyezve - a névértéknek megfelelő, azaz 1000.- Ft/db vételáron, azaz összesen 1.041.820.000.- Ft megfizetése ellenében értékesíteni kívánja Brazsák József vevő részére, azzal a feltétellel, hogy a D. Bank Rt. által vezetett bankkonzorcium a tranzakcióhoz járuljon hozzá. Az igazgatóság a tagok egyhangú szavazatával, akként határozott, hogy az 1.041.820 db 1000.- Ft névértékű névre szóló dematerializált Pick Szeged Rt. törzsrészvényt 1062.- Ft/db vételáron, azaz összesen 1.106.560.000.- Ft megfizetése esetében értékesíteni kívánja Csarodai János vevő részére azzal a feltétellel, hogy a D. Bank Rt. által vezetett bankkonzorcium a tranzakcióhoz járuljon hozzá. Az igazgatóság felhatalmazta G. J. vezérigazgatót a részvény adásvételi szerződések aláírására, valamint a D. Bank Rt. által vezetett bankkonzorcium hozzájárulása esetén az adás-vétele tárgyát képező részvényeknek a vevők értékpapírszámlájára történő átranzferálására. Továbbá arra, hogy intézkedjen az adás-vételi szerződés megkötéséből eredő és a társaságot terhelő törvényi közzétételi kötelezettség teljesítéséről.

Csarodai János és Brazsák József mindeközben a részvény adás-vételi szerződés pénzügyi fedezetének biztosítása érdekében tárgyalásokat folytattak az E. Kft. spanyolországi korlátolt felelősségű társasággal.

Erről a társaságról a felperesek által rendelkezésre bocsátott cégiratok alapján az rögzíthető, hogy a társaság 2003. augusztus 1-e óta működő maiagai székhelyű gazdasági társaság, amelynek profiljába a tanácsadás és közvetítői szolgáltatás nyújtása, ügyviteli, számviteli, pénzügyi, munkaügyi hivatalos eljárások és mindenféle okmány ügyintézése, mindenféle vidéki és városi ingatlan, telek, szántóföld, épület, helyiség, iroda, lakás bármilyen jogcímen való megszerzése, promóciója, birtoklása, saját, vagy idegen számlás építése, ügyintézése, hasznosítása, közvetlen, vagy közvetett üzemeltetése, cseréje, átruházása, bérbeadása és értékesítése tartozik. A társaság jegyzett tőkéje 202.000 euro, alapító tagja a F.G..

A rendelkezésre bocsátott cégiratok alapján megállapítható, hogy a társaságot alapító F. 17.500.000 amerikai dollár tőkével rendelkező, panamai székhelyű részvénytársaság. A társaság alapítására 1997. szeptember 9-én került sor, feltüntetett tevékenységi körébe tartozik - többek között - mindenféle ingatlan- és idegenforgalmi tevékenység folytatása, mindenféle pénzügyi és befektetési lehetőség, valamint kereskedelmi, ipari és mezőgazdasági tevékenység kiaknázása, ingóságok és ingatlanok megszerzése, megvétele, eladása, birtoklása, használata és átruházása, építése, valamint biztosítékok, jelzálogok elfogadása, bérbeadás mindenféle terhek vállalása, szerződéskötés, kölcsön nyújtás, kötvény- kötelezvény- és váltó kibocsátás, mindenféle bankszámla nyitása, vezetése és megszüntetése bármely pénzügyintézzel, stb.

I. rendű felperes 2005. április 10. napján írta alá a kölcsönszerződését az E. spanyol korlátolt felelősségű társasággal. A kölcsönadó 2005. március 30-án írta alá a szerződést. A szerződésben rögzítést nyert, hogy a kölcsönt felvevő a kölcsön összegéből a Pick Szeged Rt. részvénycsomagját kívánja megvásárolni, amely a társaság összes részvényének kb. a 31,384 %-a. A kölcsön összegét a szerződés 4.650.000 euro-ban állapította meg, melynek a H. Bank Rt. által vezetett kölcsönvevői

bankszámlára történő utalását vállalta a kölcsönadó. A kamat összegét 2,75 %-ban, a kölcsöntörlesztés határidejét 2006. június 30-át megelőző utolsó banki munkanapban állapították meg.

II. rendű felperes szintén az E. spanyol korlátolt felelősségű társasággal kötött kölcsönszerződést. A kölcsönadó társaság 2005. március 30-án, II. rendű felperes 2005. április 11. napján írta alá a kölcsönszerződést, mely alapján 4.400.000 euro kölcsönt kapott 2,75 %-os kamatra. A II. rendű felperes kölcsönszerződése az előzőhöz hasonlóan, 2006. június 30-át megelőző utolsó banki munkanapban határozta meg a törlesztési határidőt.

I. és II. rendű felperes az Arago Rt.-vel folytatott, a részvénycsomag értékesítésével kapcsolatos tárgyalás során pénzügyi befektetőként lépett fel, azonban egyikőjük sem érdeklődött a Pick Szeged Rt. üzleti helyzete iránt, a céltársaság pénzügyi átvilágítására nem tartottak igényt, elfogadták az Arago Rt. jogásza által elkészített szerződéstervezetet, azt változtatás nélkül írták alá. A tárgyalások folyamán egyikőjük sem vett igénybe befektetési szolgáltatót, illetőleg ügyvédi képviselőt.

A szerződés megkötéséhez I. és II. rendű felperes a H. Bank Rt.-nél kötött keretszerződést befektetési szolgáltatások nyújtására. Mindkét felperes 2005. április 5-én jelent meg a bank fiókjában, ahol V. G. A. banki tanácsadónál egy időben, közösen jelentkeztek a szerződés megkötése érdekében. I. rendű felperes által nyitott bankszámla sorszáma 0100-601710-002 volt, míg II. rendű felperes bankszámla száma 0100-601609-002 volt. A felperesek a keretszerződésen belül bankszámla szerződést is kötöttek.

Az Arago Rt. jogásza, dr. H. E. készítette el a részvény adásvételi szerződéseket, melyet mindkét felperes 2005. április 11-én írt alá.

Az E. Kft. 2005. április 12-én külső hitel-felvételi nyilatkozatot írt alá, melyben kölcsönvevőként a társaság, kölcsön adóként a F. szerepelt, a kölcsön összege 8.800.000 euro volt. A kamat éves összege 2,50 %. A kölcsön folyósításának időtartama 2010. december 31-e volt.

Ugyanezen a napon, nyomtatvány aláírásával I. és II. rendű felperes hasonló tartalmú nyilatkozatot írt alá 4.400.000 - 4.400.000 euro összegben, mely okiratban a kedvezményezett az E. Kft. volt.

A 2005. április 11-én aláírt részvényadás-vételi szerződésben I. és II. rendű felperes is kötelezettséget vállalt arra, hogy a részvénycsomag vételárát legkésőbb 2005. április 22. napjáig banki átutalással, egy összegben, az eladó H. Bank Rt.-nél vezetett meghatározott számú bankszámlájára megfizetni.

II. rendű felperes számlájára 2005. április 13-án indított átutalással a H. Bank Rt.-nél megnyitott euro számlákra SWIFT átutalással 4.400.000 euro érkezett 2005. április 14-i értéknappal, 14:14:07-kor 745165001841-es tranzakciós számmal. I. rendű felperes számlájára 14:14:26-kor, 745165001842-es tranzakciós számmal. I. rendű felperes euros számlájára SWIFT átutalással 2005. április 14-én 14:07:48-kor, 74516500169-es tranzakciós számmal további 250.000 euro érkezett. Mindhárom SWIFT bizonylaton átutalóként a F. átutaló bankként az N. nostro bankként a P. volt feltüntetve. 2005. április 15-én mindkét magánszemély a számlájára beérkezett eurot Ft-ra konvertálta. II. rendű felperes 4.400.000 eurot, I. rendű felperes 4.650.000 eurot, 246,67 EUR/HUF árfolyamon konvertált, melynek eredményeként II. rendű felperes Ft folyószámláján 2005. április 15-én 1.085.345.000.- Ft, I. rendű felperes Ft folyószámláján 1.147.015.500.-Ft került jóváírásra. Mindkét felperes a 2005. április 15-én átkonvertált összeget egy hetes lekötéssel kötötte le, majd 2005. április 22-én II. rendű felperes 1.041.820.000.- Ft-ot, I. rendű felperes 1.106.560.000.- Ft-ot „részvényeladás vételára” jogcím megjelöléssel átutalt az Arago Rt. számlájára. Ezek az összegek a 2005. április 11-én aláírt részvény adásvételi szerződésben foglalt részvény ellenértékek voltak. II. rendű felperes telefonon adott megbízást az átutalásra, I. rendű felperes esetében egy banki érkeztetővel el nem látott, 2005. április 15-i dátumú átutalási megbízás állt rendelkezésre, azonban a megbízáson nem szerepelt más értéknapp. Mindkét felperes a 2005. április 22-én a részvények vételárának kiegyenlítését követően számlán maradó összeget egy heti időtartamra kötötte le.

I. és II. rendű felperes a Magyar Tőkepiac 70. számában, 2005. április 13-án jelentetett meg rendkívüli tájékoztatást a Pick Szeged Rt-ben történt tulajdonszerzéséről.

Az alperes - a sajtóból megszerezett és a jogszabályok által a kibocsátók részére meghatározott tájékoztatási kötelezettségek teljesítése során rendelkezésére álló információk alapján - hivatalból

eljárást indított annak megállapítására, hogy nem került-e sor a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX törvény 65.§ (4) bekezdése alapján a Pick Szeged Rt-ben olyan befolyásszerzésre, amely a nyilvánosan működő Rt-ben történő befolyásszerzésre vonatkozó szabályok alapján nyilvános vételi ajánlattételi kötelezettséget keletkeztet a befolyással rendelkező személy(ek) számára. A hivatalból megindított eljárás alapját képezte, hogy a Pick Szeged Rt. 2005. április 11. napján megtartott rendkívüli közgyűléséri az Arago Rt., mint a Pick Szeged Rt. legnagyobb tulajdonosa nem jelent meg, melynek következtében a DélHús Rt. 32,17 %-os szavazatával a közgyűlésen akadály nélkül tudta érvényesíteni akaratát, ugyanakkor ugyanezen a napon kötötte meg az I. és II. rendű felperes az adásvételi szerződést az egyenként 31,8807 %-os mértékű részvényt pakett vonatkozásában. Az alperes megvizsgálta a megkötött részvény adásvételi szerződéseket, azok előzményeit, meghallgatta a befolyásszerző magánszemélyeket, illetőleg egyéb tanúk nyilatkozatát kérte, vizsgálta a hitelfelvétel mechanizmusát, a hitelszerződések kondícióit, a hitelnyújtó társaságot, továbbá a kölcsönszerződés egyéb körülményeit, a felperesek által kötött bankszámla szerződéseket, keretszerződéseket, forint-folyószámlára, forint-betéti számlára, euro folyószámlára vonatkozó pénzforgalmi kimutatásokat, a végrehajtott banki műveleteket, azok időbeli egyezőségét, a vételár kiegyenlítés folyamatát, melyből azt a következtetést vonta le, hogy az egymással a Tpt. 65.§ (3) bekezdése szerinti tulajdonosi, illetve közeli hozzátartozói kapcsolatban nem álló felperesek a befolyásszerzés realizálása tekintetében magatartásukat összehangolták; befolyásuk egyazon befektetői, illetve érdekkörhöz kötődik. Az alperes állította, hogy az összehangolt magatartás nyomán megvalósult befolyásszerzés alapján felperesek befolyását egyazon befolyásnak kell tekinteni, azok mértékét össze kell számítani, amely alapján a szerződések létrejöttével, illetve ebből fakadóan a befolyás megszerzésével a felperesek megsértették a Tpt. 68. § (1) bekezdését, mivel számukra nyilvános vételi ajánlattételi kötelezettség keletkezett.

Mindezek alapján az alperes a 2005. július 4. napján kelt, III./PJ-25/2005/B. számú határozatában megállapította, hogy I. és II. rendű felperes, mint a vonatkozó jogszabályok értelmében egymással kapcsolatban nem álló (független) személyek közös befolyásszerzést valósítottak meg azáltal, hogy a Pick Szeged Rt-ben külön-külön 2005. április 11-én megszerzett befolyásuk kapcsán összehangolták magatartásukat. Megállapította továbbá, hogy I. és II. rendű felperes által külön-külön okiratba foglalt, 2005. április 11-én megkötött azon adás-vételi szerződések, amelyekkel e személyek az Arago Rt.-től személyenként megszerezték 1.041.820 - 1.041.820 db, egyenként 1000.- Ft névértékű, összesen 1.041.820.000.- - 1.041.820.000.- Ft össznévértékű, a társaság alaptőkéjéből 31,8807 %-31.8807 %-os tulajdoni hányadot és 32,845 % - 32,845%-os mértékű szavazati jogot megtestesítő törzsrészvényt, olyan befolyásszerzést valósítottak meg, amely sérti a nyilvánosan működő részvénytársaságban történő befolyásszerzésre vonatkozó szabályokat. Megállapította alperes, hogy I. és II. rendű felperes köteles az alperesi határozat meghozatalát követő 60 napon belül a körülírt adásvételi ügylettel, a befolyásszerzésre irányadó szabályok kijátszásával, megkerülésével megszerzett Pick Szeged Rt. törzsrészvényeit elidegeníteni. Megállapította továbbá, hogy I. és II. rendű felperes a Pick Szeged Rt-vel szemben tagsági jogait nem gyakorolhatja az elidegenítési kötelezettség teljesítéséig. Mindezen túlmenően az alperes I. és II. rendű felperest 50-50 millió Ft bírság megfizetésére kötelezte.

Az alperesi határozattal szemben I. és II. rendű felperes külön-külön keresetet nyújtott be, melyben kérték az alperesi határozat hatályon kívül helyezését. A bíróság a két eljárást egyesítette.

I. rendű felperes kifejtette, hogy a részvényvásárlásra a jó befektetés reményében került sor és a törvényi maximum megszerzését is ez motiválta. Keresetében állította, hogy szándékosság hiányában az összehangolt magatartás megállapítására nem volt lehetőség. Állította, hogy alperes megállapításait nem bizonyította, a felvett bizonyítékokat tévesen értelmezte és az eljárása során a tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget. A határozatban rögzített megállapítások tekintetében kifejtette, hogy I. rendű felperes 2004-2005. évben érdeklődött a Pick Szeged Rt. részvényei iránt, e magatartása nem esett időben egybe II. rendű felperes érdeklődésével. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a közös stratégia-elméletet az alperes határozatában nem igazolta, a lépések időbeli, tartalmi egyezősége az ügylet jellegéből fakadt, amelyet nagyban meghatározott az eladó által diktált szerződési feltétel és mechanizmus. A hitelező céghez külön-külön utakon jutottak el, a hitelszerződés feltételeinek azonosságát pedig a hitelező társaság elvárása határozta meg. Állította, hogy az E. Kft. minősítését az alperes tévesen végezte el. Az adásvételi szerződések tartalmi azonosságával kapcsolatosan utalt arra,

hogy az szintén az ügyek jellegéből eredt, illetőleg az eladó elvárása volt. A szerződéskötés, illetőleg a teljesítés közötti rövid idő is determinálta a felperesek lépéseinek azonosságát. Az alkalmazott bírság összegét páratlanul magasnak tartotta és indokolatlanul súlyosnak minősítette a részvényeladási kötelezettség megállapítását, illetőleg a részvényesi jogok gyakorlásának tilalmát. Állította, hogy az alkalmazott jogkövetkezményeket együtt kellett volna értékelni és a szankció alkalmazás körében felsorolt szempontokat az alperesnek magyaráznia kellett volna, ez azonban elmaradt.

II. rendű felperes keresetében utalt arra, hogy fantáziát látott a T. részvényekben és úgy ítélte meg, hogy azok árfolyama a jövőben emelkedni fog. Így amikor tudomást szerzett arról, hogy az Arago Rt., mint fő részvényes egyben és gyorsan kívánja értékesíteni a részvényt, felvette a kapcsolatot a társasággal. Előadta, hogy a tárgyalások során az Arago Rt. nyilvánvalóvá tette, hogy az eladás feltételeit ő határozza meg és csak az általa kialakított jogi és pénzügyi stratégia szerint bonyolítható le az ügylet. E körben utalt arra, hogy a részvény adásvételi szerződést, a finanszírozás mechanizmusát, illetőleg a vételárnak a H. Bank Rt.-hez történő befizetését, a vételár adott napon történő jóváírását, egyértelműen az Arago Rt. határozta meg. Utalt arra, hogy a 2005. április 11-i szerződéskötés bejelentése alperes felé szabályosan megtörtént. A határozattal kapcsolatosan felperes döntő jelentőségű kérdésnek tekintette, hogy téves megállapításokra jutott az alperes az E. Kft. és anyacégét illetően, a kölcsönnyújtás és pénzforgalom menete tekintetében, illetőleg a spanyol nemzeti bankhoz történő bejelentési kötelezettség teljesítésével kapcsolatosan. Állította, hogy a felperesek magatartásának vizsgálata során tévesen jutott az alperes arra, hogy ezek a magatartások összehangoltak lettek volna. Ezzel szemben - álláspontja szerint - a párhuzamos magatartás igazolható, különös figyelemmel a tudatosság hiányára. Állította, hogy egyenes és közvetlen bizonyíték alperes számára nem áll rendelkezésre, a közvetett bizonyítékok azonban kizárólag a párhuzamos magatartást, az azonos piaci befektetői helyzetet, az azonos hatásmechanizmusban való részvételt mutatják. II. rendű felperes álláspontja az volt, hogy a hitelszerződés, illetőleg a kölcsönszerződés feltételeinek azonossága nem mérvadó, ugyanakkor a párhuzamos magatartást a józan ész, illetőleg az üzleti racionalitás is magyarázza. Feltáratlannak és téves következtetések levonását tartalmazó határozatnak tekintette az alperesi döntést, rámutatva arra, hogy a E. Kft. és anyacége a spanyol, illetőleg panamai cégnyilvántartás alapján leellenőrizhető, tőkehátterük biztosított a hitelezési folyamatról pedig a spanyol nemzeti bank kellően tájékoztatva lett. Mindezek alapján a finanszírozás menetét jól átlátható és dokumentálható mechanizmusnak tartotta. Az elidegenítési kötelezettség tekintetében megfogalmazott határozati megállapításokra kifejtette, hogy a törvény kizárólag a 33 % feletti részt elidegenítésére ír elő kötelezettséget, nem pedig az egész részvénycsomagra. Mindemellett a határozat nyilvánosságra kerülésének árcsökkenő hatására utalt, illetőleg arra, hogy a két felperes közül kizárólag az egyik kötelezhető a részvényeinek eladására, mivel az megszünteti a jogsértő állapotot. A bírság összegét példa nélkülien magasnak és a feltárt tényálláshoz képest aránytalanul magasnak ítélte.

II. rendű felperes a peres eljárás során fenntartotta, hogy tudatosság hiányában a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a párhuzamos magatartást látta igazoltnak, amelyet az azonos piaci/befektetői helyzet, az azonos hatásmechanizmusban való részvétel, a normális piaci viszonyok, a hitelfelvétel jelenlegi korlátozottsága, az Arago Rt. sürgető magatartása, a hitelező bankkonzorcium a D. Bank Rt. feltételei határoztak meg. Állította, hogy az alperes a tényállás kritikus elemeit nem tárta fel, utalt az elidegenítési kötelezettség és az abból eredő hátrányos piaci következményekre, illetőleg felperesi oldalon keletkező kárra. Utalt arra, hogy az alperes nem tárta fel az eredeti koncepciója szerint azt, hogy ki az a harmadik személy, akinek érdekében a két felperes összehangolt magatartást tanúsított volna.

A per folyamán a felperesek külön hangsúlyt fektettek arra, hogy az alperes a közigazgatási iratokat teljes terjedelemben nem juttatta el a bírósághoz, így felperesek az érdemi nyilatkozataik és bizonyítási indítványuk előterjesztésében, továbbá az iratok teljes megismerhetőségében korlátozottak voltak. Több alkalommal tettek indítványt arra, hogy a bíróság a teljes közigazgatási iratanyagot csatoltassa be a 9/F/22. szám alatt iktatott és az alperes iktatórendszeréből származó iratjegyzék alapján.

A per folyamán a felperesek állították, hogy az alperes prekonceptió alapján indította az eljárást, végül a határozata mégsem szól arról, hogy ki az a harmadik személy, akinek érdekében a felperesek

magatartásukat összehangolták. Utaltak arra, hogy az alperes a határozat meghozatalát követően sem zárta le véglegesen a közigazgatási eljárást, ugyanakkor ezen iratok megküldését is megtagadta.

Felperesek a versenyjog fogalmi rendszerére utalva kívántak rámutatni az alperesi összehangolt magatartás értelmezésének hibáira, utalva arra, hogy az összehangolt magatartás egy tudatos cselekvés, amelyet az eljáró hatóság kellő bizonyítékokkal köteles alátámasztani. Levezetett álláspontjuk szerint nem állapítható meg az összehangolt magatartás, ha a személyek tudnak más, kielégítő magyarázatot adni a magatartásuk párhuzamos voltára. Ilyen ésszerű oknak és magyarázatnak tekintették a felperesek a piac jellegzetességeit, a külső, objektív, esetleg más piaci, vagy nem piaci szereplők által a személyekre kényszerített körülményeket. Kifejtették, hogy alperes nem tudta igazolni, még közvetett bizonyítékokkal sem, hogy akár szóban, akár írásban megállapodás jött volna létre a felek között magatartásuk összehangolására. Állították, hogy felperesek párhuzamos magatartásukra ésszerű magyarázatot adtak, így pl. a részvényeket értékesíteni kívánó Arago Rt. által diktált külső objektív feltételrendszereknek, időpontoknak és a bank kiválasztásának engedelmeskedtek, illetőleg a banki költségeket csökkentő módon jártak el. Az Összehangolt magatartás szabályozási rendszerét egyes értékpapír jogokban is megvizsgálták, európai uniós, belga, francia, német, angol és amerikai példát felhozva arra mutattak rá, hogy a Tpt. szabályozási rendszerének értelmezésekor nem lehet figyelmen kívül hagyni az azonos kérdéseket szabályozó egyéb rendelkezéseket, így vizsgálni kell emellett a releváns piac jellemzőit is.

Alperes ellenkérelmében a keresetek elutasítására tett indítványt. A tényállás feltárása körében előadta, hogy a felperesek állítása ellenére a határozathozatalhoz szükséges, az adott jogi tényállás szempontjából értékelendő elemeket feltárta, így eljárásjogi kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A E. Kft. illetőleg az F. társaságok helyzetének felkutatásával kapcsolatosan arra utalt, hogy három felügyeleti hatóság és egy külföldi cégszerzői iroda beszerzésre szakosodott társaság nem találta a hitelezőt, ugyanakkor ez mindkét felperesnek erőfeszítés nélkül sikerült. Rögzítette, hogy az E. Kft. pénzügyi hatósági felügyelet alatt nem álló társaság.

A közigazgatási iratok előterjesztésével kapcsolatosan előadta, hogy valamennyi, a határozat alapjául szolgáló közigazgatási iratot a bíróság rendelkezésre bocsátotta, így nem sértette meg a fegyverek egyenlőségének elvét. Rámutatott azonban arra, hogy a folyamatban lévő közigazgatási per nem szolgáltat alapot felpereseknek arra, hogy más társaságokat érintő felügyeleti eljárás irataiba betekinthessenek, azokból illetéktelenül jussanak bank, adó- és értékpapír titkokhoz. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a határozat meghozatalát követően beszerzésre kerülő iratok nem alkalmasak a határozat jogsértő jellegének alátámasztására. A felperesek által beszerezni kért egyéb, 13833/2005. sz. alatt iktatott teljes közigazgatási iratanyag tekintetében rámutatott arra, hogy az a Pick Szeged Rt. vizsgálatával összefüggő teljes iratanyag, mely alkalmas volt több irányú felügyeleti vizsgálat lefolytatására, amelyeket az alperes több közigazgatási határozattal zárt. Ezek közül csak az egyik a jelen perben felülvizsgálni kért határozat. Utalt arra az alperes, hogy az Arago Rt., illetőleg a DélHús Rt. vonatkozásában meghozott közigazgatási határozatok, illetőleg az azok alapjául szolgáló közigazgatási iratok nem képezhetik jelen per tárgyát, külön figyelemmel arra, hogy ezen határozatok bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróság más tanácsánál van folyamatban peres eljárás. A tényállás tisztázási kötelezettség körében alperes annak a felperesi érvek sem tulajdonított jelentőséget, hogy állítólagosan egy meghatározott személlyel szemben indult meg a közigazgatási eljárás, ugyanakkor a határozatból ennek a személynek a valós kiléte nem állapítható meg, ilyen irányú határozati megállapítás rögzítésre nem került. Az alperes rámutatott arra, hogy a vizsgált közigazgatási határozat szempontjából a felperesek befolyásszerzésének, illetőleg annak körülményeinek teljes körű rögzítése a mérvadó.

Az alperes a jogi tényállás tekintetében hivatkozott a tőkepiaci törvény 65.§ (1)-(4) bekezdésére, rámutatva arra, hogy a befolyásszerzés körülményeinek vizsgálatát az indokolta, hogy a törvény 68.§ (1) bekezdése alapján nyilvános vételi ajánlattételi kötelezettsége keletkezik annak a személynek, aki 33 %-ot meghaladó részesedést szerez. Rámutatott arra az alperes, hogy a befolyásszerzés körülményeinek vizsgálata során a vételi szándék, a tárgyalási stratégia, finanszírozás, pénzügyi lebonyolítás, illetőleg a befolyásszerzők közötti kapcsolat tételes vizsgálata során jutott el oda, hogy a látszólag független félnek mutatkozó felperesek a befolyásszerzésük kapcsán magatartásukat összehangolták, A magatartás összehangoltsága révén megvalósuló befolyásszerzés esetében azonban

teljes egészként kell kezelni a két felperes befolyásának mértékét és ennek alapján a Tpt. 68.§ (1) bekezdésének rendelkezéseire is figyelemmel a felperesek jogszerűen kizárólag nyilvános vételi ajánlattételi kötelezettség teljesítése mellett szerezhettek volna befolyást a Pick Szeged Rt-ben. Az alperes hangsúlyozta, hogy az egyes, befolyásszerzés részállomásainak vizsgálata Önmagában véve értékelhető lett volna úgy is, hogy az nem jogellenes magatartás, vagy akár a véletlen műve, illetőleg piaci szükségyszerűség, azonban a teljes folyamat vizsgálata, illetőleg értékelése alapján nem volt levonható más következtetés, mint az, hogy felperesek összehangolt magatartást tanúsítottak. A jogkövetkezmények tekintetében alperes állította, hogy az ügyleti értékhez viszonyítottan a megállapított bírság összege nem tekinthető túlzottnak, figyelemmel arra, hogy a perbeli jogsértés esetén kiszabható maximális bírságok összege 10 millió Ft lehet. Ugyanakkor rámutatott arra, hogy két személy által összehangolt magatartással megszerezhető részvény mennyiség maximális mértékéhez közelít a két ügylet együttesen. Az elidegenítési kötelezettség kapcsán az alperes a Tpt. 77.§-ára utalva kifejtette, hogy ez a jogkövetkezmény magából a jogszabályból ered, nem pedig az alperes döntési körébe tartozik, még inkább nem mérlegelési jogkörébe. A szavazati jogok szüneteltetése, mint jogkövetkezmény tekintetében is az alperes a jogszabályi rendelkezésekre utalt. Az alperes hivatkozott arra is, hogy a felperesi jogsértés a vállalat felvásárlási szabályok törvénybe iktatása óta példa nélkül álló, így értékelendő volt az a körülmény is, hogy felperesek a DélHús Rt. vállalatfelvásárlási szándékáról tudva, olyan időpontban szereztek jogellenesen befolyást a Pick Szeged Rt-ben, amikor ez a tőkepiaci folyamatok megzavarására különösen alkalmas volt.

A per során felperesek az iratmegküldéssel kapcsolatos kifogásaikat félretéve bizonyítási indítvánnyal éltek. A felperesek kérték tanúkénti meghallgatását M. E.-nak, dr. D. G.-nak és B.B.-nak, továbbiakban az Arago Rt. munkatársai közül G. J. -nak, L. T.-nak és dr. H. E.-nak, illetőleg vállalták tanúkénti előállítását M. K.-nak.

Az alperes a felperesek tanúbizonyítási indítványával kapcsolatosan indokolatlannak tartotta és ellenezte M. E. tanúkénti meghallgatását, nem ellenezte dr. D. G. és B.B. meghallgatását, ugyanakkor hiányolta V. G. A. meghallgatására irányuló indítvány előterjesztését. A banki keretszerződések megkötésének, illetőleg a felperesek közötti kapcsolat fennálltának igazolására indítványozta V. G. A. meghallgatását. Alperes maga is kérte dr. D. G. alperesi köztisztviselő tanúkénti meghallgatását.

A peres felek perköltség igényel éltek.

A felperesek keresete - az alábbiak szerint - nem alapos.

A bíróság az alperes határozatát az államigazgatási eljárásról szóló 1957. évi IV törvény (Áe.) 72. § (1) bekezdése és a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 324. § (2) bekezdésének a) pontja alapján vizsgálta felül.

A közigazgatási perben az ügyfél, illetőleg a törvényes érdekeiben sérelmet szenvedett fél jogszabálysértésre hivatkozva kérheti az államigazgatási ügy érdemében hozott határozat bírósági felülvizsgálatát. Keresetében anyagi és eljárásjogi jogszabálysértésre hivatkozhat, és arra, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt a hatóság tévesen értelmezte (Legfelsőbb Bíróság KK 31. számú állásfoglalása).

A bíróság a tényállást a rendelkezésre álló közigazgatási iratok, a felek által csatolt peres iratok, illetőleg a peres felek nyilatkozatai alapján állapította meg.

A tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (Tpt.) 65.§ (1) bekezdése szerint befolyásszerzés a részvénytársaság közgyűlésén a döntéshozatalban való részvétel lehetőségét biztosító szavazati jog megszerzése, ideértve a szavazati jogot biztosító részvényre vonatkozó vételi jog, visszavásárlási jog, határidős vételi megállapodás érvényesítését, vagy a szavazati jog használati, hasznélvezeti jog alapján történő gyakorlását, valamint azt, ha a befolyás nem a befolyásszerző közvetlen erre irányuló magatartása révén, hanem egyéb körülmények - így különösen Öröklés, jogutódlás, vagy a részvénytársaságnak a részvényesek szavazati jogát érintő, a szavazati arányokat módosító határozata, vagy a szavazati jogok feléledése következtében jön létre.

A befolyásszerzés alapvető tényállása - fentiek alapján - a nyilvánosan működő részvénytársaság közgyűlésén a döntéshozatalban való részvétel lehetőségét biztosító szavazati jog megszerzése. A befolyásszerzés alapesete tehát olyan részvény birtoklása, amely alapján a közgyűlésen szavazni lehet.

A Tpt. 65.§ (2) bekezdése az (1) bekezdésben foglaltakon kívül befolyásszerzésnek minősíti a részvényes által a részvénytársaság más részvényesével kötött olyan megállapodást is, amely alapján

a./ a részvényes jogosult a vezető tisztségviselők, illetve a felügyelő bizottság tagjai többségének megválasztására, illetőleg visszahívására, vagy

b./ a felek kötelezettséget vállalnak a részvénytársaság egységes szempontok szerint történő irányítására. Ez az ún. szerződéses konszern.

A Tpt. 65.§ (4) bekezdése értelmében befolyásszerzés abban az esetben is megvalósul, ha arra egymással a (3) bekezdés szerinti kapcsolatban nem álló (független) személyek összehangolt magatartása révén került sor. Ez az ún. faktikus konszern.

A bejelentési és közzétételi kötelezettség szabályait a Tpt. 67.§-a szabályozza- A 67.§ (9) bekezdése szerint az (1), az (5) és a (7) bekezdésben meghatározott bejelentés és közzététel elmulasztása esetén a bejelentési kötelezettség teljesítéséig a részvénytársasággal szemben a tagsági jogok nem gyakorolhatók.

A faktikus konszern a szerződéses konszernnél éppen az különbözteti meg, hogy az utóbbi esetben a részvénytársaság részvényesei megállapodást kötnek, így a szerződéses konszern keretei, a felek szándéka jól meghatározható, írott formát ölt. Ezzel szemben a faktikus konszern résztvevőinek szándéka kívülálló számára rejtve marad(hat), a befolyásszerzés összehangolt volta kizárólag a szereplők magatartásának hasonlóságán, a körülmények, egyéb lépések egyezőségén érhető tetten. Külső szemlélő, így a felügyelet számára is kizárólag több tényező alapos, részletes vizsgálata után és a mozaikszerűen összeállítható eseménysorozat alapján valószínűsíthető, hogy egyes tőkepiaci szereplők részvényvásárlásaik során magatartásukat összehangolták.

Ennek tükrében a bíróságnak az alperes által feltárt tényeket, eseménysorozatokat, magatartásokat úgy kellett vizsgálnia, hogy azok összességében igazolják-e - a logika szabálya szerint -, hogy felperesek részvényvásárlására összehangolt magatartás eredményeképpen került-e sor.

Ennek a kérdésnek a vizsgálta azért bír jelentőséggel, mert amennyiben alappal valószínűsíthető, hogy személyek magatartásukat összehangolva szereznek részesedést az adott részvénytársaságban, akkor részesedésüket összeszámítva kell értékelni és ez perbeli esetben azt eredményezi, hogy a több, mint 33 %-os részesedéssel rendelkező I. és II. rendű felperes jogszerűen, a Tpt. 68.§ (1) bekezdése alapján, kizárólag nyilvános vételi ajánlattételi kötelezettség teljesítése útján köthetett volna részvény adásvételi szerződést a Pick Szeged Rt. részvénycsomagjára, és szerezhették volna befolyást a céltársaságban.

A bíróság az alperesi határozat tükrében rögzíti, hogy a felügyelet a befolyásszerzés összehangoltsága tekintetében vizsgálja a társasági személyi kapcsolatokat, az értékpapír oldali műveleteket, a finanszírozási feltételeket és pénzmozgásokat is.

I. pont: A felperesek személyes kapcsolata, befektetőként való fellépése a tőkepiacon:

Felperesek állították, hogy egymást nem ismerik, egymástól függetlenül jutottak arra a döntésre, hogy az Arago Rt.-től a Pick Szeged Rt. részvényeinek meghatározott %-át megvásárolni kívánják.

A felügyelet tanú meghallgatásokat eszközölt a közigazgatási eljárás során, illetőleg meghallgatta felpereseket is.

Az I. rendű felperes 2005. június 2-ai meghallgatása során utalt arra, hogy már 1993-ban a Pick Szeged Rt.-ben részesedést kívánt vásárolni és e körben tárgyalásokat folytatott. Majd 1997-ben visszatért Magyarországra és 2004. június-júliusában érdeklődött a Pick Szeged Rt. megvételével kapcsolatban, amikor is baráti körben hallotta, hogy az Arago Rt. el akarja adni a Pick Szeged Rt.-t.

A II. rendű felperes 2005. május 30-án azt a nyilatkozatot tette a felügyeleti eljárásban, hogy 2002-2003-ban már gondolkodott azon, hogy valamilyen vállalkozásba kellene befektetnie. Majd tudomást szerzett arról, hogy az Arago Rt. esetlegesen értékesíti a Pick Szeged Rt.-ben lévő részesedését. Ekkor információt kért G. J. -től, aki elmondta, hogy tervezik a részvénycsomag eladását. Majd megállapodtak abban, hogy 2004. novemberében visszatérnek erre a témára.

Dr. H. E. az Arago Rt. munkatársa 2005. június 8-án előadta, hogy tudomással bírt arról, hogy két magánszemély 2004. óta érdeklődött a T. részvények iránt. A két magánszemélyt „házon belül egyként kezelték”, de külön tárgyaltak velük. A tárgyalást G. J. folytatta magánszemélyekkel.

S.Á., aki az Arago Rt. vezérigazgató-helyettese 2005. június 1-én tett nyilatkozata szerint a két magánszemély tavalyi évben, azaz (2004-ben[^]) jelentkezett először vételi szándékával.

G.J., az Arago Rt. vezérigazgatója 2005. június 1-én elmondta a felügyeletnek, hogy a két magánszemély egy időben, 2004. nyarán jelentkezett először és mindkét magánszemély 25-30% körüli pakettet akart vásárolni névérték körüli áron. Kérdésre elmondta a tanú, hogy a két személy kb. egy időben, 2004. július-augusztusában tűnt fel először és jelezte az Arago Rt. felé a T Rt. részvényeiből való vásárlási szándékát.

Mindezen tanúnyilatkozatok egybevetése alapján a bíróság helyállónak találta az alperesi határozat azon megállapítását, hogy a felperesek egy azon időben kezdtek el érdeklődni a T Rt. részvénypackjának megvásárlása iránt. Mindezek a tanúnyilatkozatok, amelyek független és érdektelen személyektől származnak, egyértelműen alátámasztják ezt a felügyeleti megállapítást, cáfolva ezzel felperesek azon perbeli nyilatkozatát, hogy a részvényvásárlás iránti érdeklődésük nem egyazon időre esett,

A személyes kapcsolatok körében az alperesi határozat kiemelt jelentőséget tulajdonított annak, hogy I. és II. rendű felperes 2005. április 5-én, egyazon napon, ugyanazon időben együttesen jelent meg a H. Bank Rt. fiókjában. Ennek ellenére a felügyelet által feltett kérdésre mindketten úgy nyilatkoztak, hogy egymást nem ismerték.

A 2005. április 5-i számlanyitás körülményei tekintetében a bíróság perdöntőnek tekinti V. G. A. nyilatkozatát, amelyet a 2005. június 20-i jegyzőkönyv rögzít. A H. Bank Rt. banki tanácsadójaként tevékenykedő tanú elmondta, hogy mindkét magánszemély egy napon, azaz 2005. április 5-én nyitotta meg bankszámláját. Időben nem vált külön a két számlanyitás. A tanú üzenetet kapott a bankban megszokott rend szerint, hogy mikor kerül erre sor, és a jelölt napon egy tárgyalóban egyszerre találkozott Csarodai János-val és Brazsák József-val. A tanú összetartozónak vélte a felpereseket és telefonon is azt a tájékoztatást kapta, hogy ezen személyek egyszerre jönnének számlát nyitni. Tanú elmondása szerint a számlanyitás napján a tárgyalóban öten voltak, a tanú a bank képviselőjében, felperesek, illetőleg velük érkezett két úr, akik bemutatkoztak, de nevükre a tanú nem emlékezett. A megbeszélés során a felperesek jelezték, hogy 2005. április 15-én 4.400.000.- - 4.400.000.- euro érkezik a számlájukra, amely Ft ellenértékét egy hetes betétbe kívánják elhelyezni. Jelezték azt is, hogy április 22-én az Arago Rt. részére átutalást kívánnak teljesíteni, majd a fennmaradó összeg újabb egy hétre lekötésre kerül.

A bíróság a bankszámla nyitás körülményeinek vizsgálata során V. G. A. nyilatkozatát annyiban tartja mérvadónak, hogy két teljesen független személyt egy bankon belül - a belső szabályzatokat is figyelembe véve - semmilyen körülmények között nem kezelheti a banki alkalmazott úgy, ahogy ezt V. G. Attila tette I. és II. rendű felperessel kivéve, ha e két személy összetartozóként, olyan személyként jelenik meg a bankban, akik együttesen intézik az ügyeiket. A bíróság álláspontja szerint a tanúnyilatkozatot mind emellett alátámasztja az is, hogy a felperesek által megnyitott bankszámlák egymást követő sorszámmal rendelkeznek. I. rendű felperes bankszámlájának sorszáma 0100-601710-002, míg II. rendű felperes bankszámlájának száma 0100-601609-002. Itt utal vissza a bíróság az Arago Rt. jogászára, dr. H.E.-nek a nyilatkozatára, aki állította, hogy „házon belül a két magánszemélyt egyként kezelték, de külön tárgyaltak velük.”

A bíróság mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a tekintetben is helytálló határozati megállapítást tett, hogy a felperesek - tagadásuk ellenére - egymást ismerték és nemcsak a részvény adásvételi szerződés folyamata és mechanizmusa sodorta őket egymás közelébe. A felperesek állítása ellenére egy banki ügyintézés ilyen formában történő levezetése nem fakadhat az ügy jellegéből. A bíróság álláspontja szerint a H. Banknál történő számlanyitást eladói elvárásnak, vagy épp a banki műveletek költségének csökkentését szolgáló racionális gazdasági lépésnek értékeli, akkor is rendkívül kicsi az esélye annak, hogy egymást nem ismerő személyek Budapesten ugyanazon a napon, ugyanazon bankfiókhoz mentek el és egymást követően a banki tanácsadó által vázolt módon kerületlenek sort a bankszámla szerződés megkötésére. A bíróság ezeket az eseményeket és tényeket

összegzésében nem tudja úgy értékelni, és elfogadni, hogy azok kizárólag a véletlen egybeesés, vagy üzleti racionalitás következményei legyenek.

II. pont A tárgyalási stratégia:

A határozat rögzíti, hogy a felperesek azonos tárgyalási stratégiát folytattak mivel egyikük sem vett igénybe sem befektetési szolgáltatót, sem ügyvédi képviselőt, illetőleg a részvény adásvételi szerződést megelőzően egyikük sem érdeklődött a céltársaság üzleti helyzete iránt, pénzügyi átvilágításra nem tartottak igényt. A felperesek állították, hogy a tárgyalási stratégia azonossága abból ered, hogy azonos eladóval tárgyaltak, aki azonos üzleti kondíciókat diktált és az üzleti racionalitás is eredményezett bizonyos fellépésbeli azonosságot.

A bíróság álláspontja szerint, akkor, amikor egy magánszemély 1 Milliárd Ft körüli összegű befektetést eszközöl és mindennek indokát abban határozza meg, hogy az ügylet megkötése a jó befektetés reményében történt, akkor az ilyen pénzügyi befektető esetében általánosan elvárható, különösen az ilyen volumenű befektetés megtétele előtt, hogy ténylegesen érdeklődik a céltársaság gazdasági helyzete iránt. Ha nem is végzi el tételesen a céltársaság pénzügyi átvilágítását, de a társaság üzleti helyzete iránti érdeklődés racionálisan elvárható. Még inkább indokoltnak tartja ezt a bíróság, ha a társaság több milliárdos veszteséggel rendelkezik és nem is rövid idő óta.

A perben nem volt vitatott, hogy a Pick Szeged Rt. évek óta több milliárd Ft-os veszteséggel zárja az üzleti éveit, a veszteséges gazdálkodás tényét a tényállásban ismertetett, 2005. április 8-i igazgatói ülésen maga G. J. ismerte el („a tavalyi évben is hatalmas veszteséget szenvedett el a cég”). Nyilvánvalóan semmi nem korlátozza a felpereseket, illetőleg a hozzájuk hasonló befektetőket abban, hogy minden tájékozódás nélkül tegyenek gazdasági lépéseket, azonban az a valószínűség szintjén kizárható, hogy teljesen egy időben, két független magánszemély, közel azonos nagyságú befektetést, hasonló módon - gazdasági helyzet felmérése nélkül - realizáljon.

A szerződés tartalmát tekintve a bíróság nem vonja kétségbe felperesek azon állítását, hogy a részvény adásvételi szerződés főbb elemeit az eladó, az Arago Rt. határozta meg. Ezt igazolja az is, hogy a szerződés tervezetét dr. H. E. (Arago Rt. jogásza) készítette el.

Mindezen túlmenően azonban az nem helytálló felperesi nyilatkozat, hogy ők semmilyen módon nem tudták volna a részvény-adásvétel feltételeit korrigálni, vagy saját érdekük szerint formálni. A bíróság ezen állítását és megállapítását arra alapítja, hogy a 2005. április 8. napján megtartott igazgatósági ülésen elhangzottak szerint mindkét vevő a részvények transzferálását kérte az adásvételi szerződés aláírásával egyidejűleg, azonban mindketten két héten belül vállalták a vételár fizetését. Jól látható tehát, hogy két fontos momentum kapcsán épp a felperesi oldal irányából megfogalmazódó elvárás öltött testet a szerződésben, és ezek az elvárások is egyezőséget mutattak mindkét felperes esetében.

A bíróság fontosnak tartja megjegyezni, hogy a tőkepiaci folyamatok ismeretében az inlikvid, de még a likvid piacon sem általános és gyakori helyzet az, hogy ugyanazon időpontban két teljesen független szereplő, ugyanazon feltételek mellett, ugyanazon finanszírozói háttérrel, ugyanazon részesedést biztosító részvényű csomagra köt adásvételi szerződést.

III. pont A finanszírozás:

Az alperes határozatában kiemelt jelentőséget tulajdonított annak, hogy mindkét magánszemély ugyanazon feltétellel, ugyanazon szerződéses partneren - nevezetesen az E. Kft. üzletszerű hitelnyújtási tevékenységre engedéllyel nem rendelkező spanyol székhelyű társaságon - keresztül, ugyanazon időszakban, az erre irányuló (azonos felépítésű, tartalmú és formai kellékekkel bíró) szerződésben, a helyben szokásos gyakorlat alapján kialakított garanciák nélkül jutott pénzügyi forráshoz a Pick Szeged Rt.-ben való befolyás megszerzéséhez.

A bíróság a kölcsönadó társaság, azaz az E. Kft. fellelhetőségével, tulajdonosi helyzetével kapcsolatos felügyeleti megállapításokat, illetőleg az azokat részben cáfoló felperesi bizonyítékokat nem tartotta az úgy érdemi megítélése szempontjából lényegesnek.

A bíróság nem vitatja a felperesek által becsatolt iratok alapján, hogy az E. Kft. egy Spanyolországban bejegyzett, magyar székhellyel rendelkező gazdasági társaság, amelynek anyacége a F., amely egy panamai, 17,5 millió dollár tőkével rendelkező részvénytársaság. Az azonban a felperesek által csatolt

iratok által sem cáfolt, hogy az E. Kft. nem rendelkezik üzletszerű hitelnyújtási tevékenységre vonatkozó engedéllyel. Az más kérdés, hogy a F. panamai részvénytársaság, ilyen jogosítvánnyal bír, illetőleg ez a társaság megfelelő tőkeerővel rendelkezik,

A bíróság a két társaság, illetőleg a kölcsönnyújtó személyének kizárólag annyiban tulajdonított jelentőséget, hogy véletlenül nem tartja magyarázhatónak azt, hogy két magyarországi befektető egymástól teljesen függetlenül - az európai országok számtalan pénzintézetének és gazdasági társaságának végeláthatatlan sorát is figyelembe véve - ugyanazon spanyolországi társasághoz jut el és kéri az adásvételi szerződés fedezetének biztosítását, különös figyelemmel arra, hogy ez a társaság ilyen tevékenység, mármint hitelnyújtási tevékenységet hivatalosan nem végez, erre vonatkozóan engedéllyel sem rendelkezik. Itt rögzíti a bíróság, hogy a perben felperesek terhére esett volna annak bizonyítása, hogy ez a társaság hitelnyújtási tevékenységét - bármilyen módon - hirdeti, így bárki számára elérhető a hitelnyújtása. Erre felperesek kísérletet sem tettek.

Összegzésében véve a bíróság az E. Kft. szerepét annyiban tartja döntőnek, hogy mind I. és mind II. felperes ettől a társaságtól vett fel kölcsönt a befektetésük fedezetének biztosítására. A véletlenszerű egybeesést a bíróság nem találta kellően indokoltnak azzal, hogy ez a társaság az Interneten bármikor utolérhető és szolgáltatása igénybe vehető. A bíróság álláspontja szerint nem tekinthető szokványos befektetői magatartásnak az, hogy a pénzügyi fedezet megteremtését egy olyan társasággal kötött szerződés biztosítja, aki hitelnyújtási tevékenységet nem folytathat, illetőleg maga is az alaptőkéjét tekintve nem tekinthető olyan erejűnek, aki az igényelt kölcsön összegének biztosítására kellő fedezettel rendelkezik. Jól látható, hogy az E. Kft. is kizárólag az anyacégétől felvett kölcsön alapján tudta biztosítani a felpereseknek ezt a pénzügyi összeget. Ugyanakkor mégsem a tőkeerősnek és kellő fedezettel rendelkezőnek minősülő F. panamai társaság volt az, akivel felperesek szerződtek.

A hitelfinanszírozás kérdésével kapcsolatosan az is értékelhető az összehangolt magatartás körében, hogy mindkét felperes ugyanazon a napon, azaz 2005. március 30-án írta alá a hitelszerződést és a hitelszerződés feltételei is teljesen megegyeztek. E feltételek között a bíróság különösen a kölcsön lejáratának időpontját emeli ki, amely mindkét felperes esetében 2006. június 30-át megelőző utolsó banki nap volt. Az mindenképpen elgondolkodtató, hogy mindkét felperes az 1 milliárd Ft-os befektetésük egy éven belüli megtérülését várta - a szerződés szerint - egy olyan társaságtól, aki hosszú évek óta komoly gazdasági problémákkal küzd és így az elért hozamok a teljes hitelösszeg fedezetét nehezen biztosíthatják. A magukat függetlennek valló felperesek erre az irracionális következtetésre külön-külön nagyon kis valószínűséggel juthattak, vagy mindketten olyan információval bírtak, ami ezt a feltételezésüket alátámasztotta. Ez a bíróság számára tovább erősíti a felperesi függetlenség látszólagosságát.

A bíróság álláspontja szerint a két személy együttes kezelésének bizonyítékául fogható fel az a nyomtatvány, amelyet mindkét felperes aláírt és amely alapján az E. Kft. hitelfelvételi nyilatkozatot fogadott el tőlük. Ez a nyomtatvány mindkét felperes esetében 4.400.000.- Ft euróról szól, függetlenül attól, hogy későbbiek során I. rendű felperes 4.650.000 euro kölcsönben részesült. A bíróság álláspontja szerint, amennyiben I. és II. rendű felperes külön-külön, egymástól elszigetelten és teljesen függetlenül tárgyalt volna a részvénytársaság értékesítéséről, akkor nyilvánvalóan nem lehetett volna tudomása I. rendű felperesnek, arról hogy II. rendű felperes milyen összegben kívánja a részvénytársaságot megvásárolni. De természetesen ilyen feltételek esetében a hitelnyújtó társaságnak sem lett volna lehetősége és I. rendű felperes értelemszerűen nem írt volna alá ilyen tartalmú nyilatkozatot, amelyben az általa felvenni kívánt összegnél jóval alacsonyabb hitelösszeg szerepel.

A finanszírozás körülményeinek vizsgálata során a bíróság visszautal arra, hogy mindkét felperes, mint ahogy azt a fentiekben rögzítette a bíróság a H. Bank Rt. A. utcai fiókjában nyitott bankszámlát és kötött bankszámlaszerződést, befektetési szolgáltatások nyújtására irányuló keretszerződést, betéti szerződést, továbbá megállapodást pénzügyi szolgáltatások nyújtásáról elnevezésű szerződést. A kölcsönnyújtó társaság mindkét felperes számára ugyanazon a napon, azaz 2005. április 13-án indított átutalással küldte meg a kölcsön összegét, amely 2005. április 14-i értéknapal érkezett meg az euro számlára. Mindkét felperes 2005. április 15-én konvertálta a beérkezett eurot forintra, majd mindketten egy hetes lekötéssel kötötték le az átkonvertált Összeget. 2005. április 22-én „részvényeladás vételára” jogcím megjelölésével I. rendű felperes átutalja az összeget az Arago Rt. számlájára, annak ellenére,

hogy az erre vonatkozó banki érkeztetővel el nem látott, 2005. április 15-i dátumú átutalási megbízás a banki belső szabályzatok ismeretében nem volt alkalmas a megbízás teljesítésére, II. rendű felperes telefonon adott megbízást az átutalásra. Majd 2005. április 22-én a részvények vételárának kiegyenlítését követően mindkét felperes a számlán maradó összeget egy heti időtartamra kötötte le.

A bíróság álláspontja szerint a szerződés pénzügyi lebonyolítása, illetőleg a pénzügyi tranzakciók lépéseit a határozat tételesen és teljes körűen rögzíti. Nem vitatja a bíróság, hogy a megkötött szerződés feltételei bizonyos egyező lépések meglétét feltételezik, ugyanakkor a felperesek ez irányú hivatkozása nem szolgálhat teljes igazolásul a felperesi magatartások egyezőségére. Egyértelmű, hogy ugyanazon társaságtól felvett, ugyanazon a napon megkötött hitelszerződés eredményeképpen, ugyanazon a napon megkötött részvény adásvételi szerződések fedezeteként szolgáló pénzügyi átutalására ugyanazon a napon sor kerülhet. Az sem vitatható, hogy az átkonvertálást követően, a szerződés szerinti határidőben történő - Arago Rt.-nek szóló - utalás is a szerződés körülményeiből eredő szükségszerűség. Az azonban semmiképpen nem magyarázható egyezőség, hogy mindkét felperes ugyanazon a napon konvertáltatja át az euro összeget forintra, ugyanúgy egy hetes lekötésekről rendelkeznek, akár az utalást megelőzően, akár az utalást követően.

Ugyanígy a pénzügyi lebonyolítás keretében értékelhető körülmény az is, hogy nemcsak a hitelező társaság, nemcsak a számlavezető bank, hanem az Arago Rt. is egyként kezelte a felpereseket. A pénzügyi műveletek tekintetében a bíróság ismételten visszaüt V. G. A. nyilatkozatára, aki állította, hogy mindkét felperes a 2005. április 5-i találkozó alkalmával arról tájékoztatta őt, hogy 4.400.000 euro érkezik a számlájukra, amelynek Ft értékét egy hetes betétbe kívánják elhelyezni és április 22-én az Arago Rt. részére átutalást kívánják teljesíteni, majd a fennmaradó összeget újabb egy hétre kívánják lekötöni. Ezen nyilatkozat által igazolt befektetői szándékok és pénzügyi műveletek szintén nem tekinthetők olyanoknak, amelyeket egymástól független, egymás lépéseit nem ismerő befektetők véletlenül azonos módon határoznak meg.

Mindezek alapján a bíróság helytállóan találta az alperes azon következtetéseit, hogy a felperesek összehangolt magatartást tanúsítottak a Pick Szeged Rt.-ben történő befolyásszerzésük kapcsán. A bíróság összegezve rámutat arra, hogy nem tekinthető párhuzamos, illetőleg véletlenszerű magatartásnak az, hogy két magyar állampolgár jelentős volumenű befektetését teljesen azonos feltételek mellett realizálja, a feltételek azonossága nemcsak a megvásárolt részvények mennyiségében, hanem a megkötött szerződés előzményeiben, feltételeiben és időpontjában, a pénzügyi fedezet megteremtésében, a pénzügyi lebonyolítás egyes lépéseiben jelentkezik, hanem az ehhez kapcsolódó befektetői döntésekben is teljes körű azonosságot mutat.

Figyelemmel arra, hogy az alperes a bíróság megállapítása szerint részletesen feltárta tényeket, így azokból okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperesek összehangolt magatartással szereztek befolyást a Pick Szeged Rt.-ben, mely okból a felperesek megsértették a Tpt. 68.§ (1) bekezdésében foglaltakat. E rendelkezés értelmében a nyilvánosan működő részvénytársaságban a harminchárom százalékot meghaladó mértékű befolyásszerzéshez előzetesen - a Felügyelet által jóváhagyott - nyilvános vételi ajánlatot (a továbbiakban: vételi ajánlat) kell tenni. Ha a nyilvánosan működő részvénytársaságban a befolyást szerezni kívánó részvényes kivételével egy részvényes sem rendelkezik - sem közvetlenül, sem közvetve - a szavazati jogok több mint tíz százalékaival, a vételi ajánlat megtétele már a huszonöt százalékot meghaladó befolyás megszerzéséhez kötelező. Mivel felperesek ezen kötelezettségüknek nem tettek eleget és a 33 %-ot meghaladó részesedésük megszerzését úgy realizálták, hogy nem tettek nyilvános vételi ajánlatot, jogsértően jártak el.

A Tpt. 77. § értelmében, ha a befolyásszerzésre a 68-76. §-ban foglaltaktól, illetőleg a 2001. évi L. törvény 82. §-ának (3) bekezdésében foglaltaktól eltérő módon került sor, a részvénytársasággal szemben a tagsági jogok nem gyakorolhatóak. A befolyást szerző a befolyásszerzésre irányadó szabályok kijátszásával, megkerülésével szerzett részvényeit köteles a szerzést vagy a Felügyelet határozatának meghozatalát követő hatvan napon belül elidegeníteni. Az elidegenítési kötelezettséggel nem érintett részvények tekintetében a részvénytársasággal szemben a tagsági jogok csak az elidegenítési kötelezettség alá eső részvények elidegenítését követően gyakorolhatóak.

A Tpt. 77.§-ának rendelkezéseit vizsgálva a bíróság osztotta az alperes azon álláspontját, hogy e jogszabályi rendelkezés mérlegelést nem enged alperesnek arra nézve, hogy a befolyásszerzés

szabályait megsértő befolyásszerzőkkel szemben milyen jogkövetkezmények alkalmazhatók. A bíróság álláspontja szerint kétséget kizáró az, hogy mindkét felperes jogsértő magatartást tanúsított, mindkettőjük fellépését és magatartását együttes magatartásként kell értékelni, tehát mindkettőjükkel szemben érvényesült az a törvényi tilalom, hogy a részvénytársasággal szemben a tagsági jogait nem gyakorolhatták, illetőleg elidegenítési kötelezettségük is fennáll a teljes részvénycsomagra, amelyet a szabályok megkerülésével, kijátszásával szereztek meg. Téves a felperesek azon állítása, hogy kizárólag az egyik felperes elidegenítési kötelezettsége lett volna jogszerűen megállapítható, illetőleg mindkettőjüket csak a 33 %-os mérték fölötti részesedést megtestesítő részvénycsomag elidegenítésére kellett volna kötelezni. A bíróság álláspontja szerint a Tpt. 77.§-a egyértelműen rendelkezik arról, hogy a jogellenesen szerzett részvényeket kell elidegeníteni, ami felperesek teljes részesedését jelenti .

A törvény mérlegelést nem engedő előírása szerint a Tpt. 400.§ o./ pontjában meghatározott, hatósági jogkörben eljárva állapította meg az alperes, hogy a jogellenes befolyásszerzők a tagsági jogait a részvénytársasággal szemben nem gyakorolhatják. A Tpt. 399.§ (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettség alapján pedig megállapította azt, hogy a jogsértő befolyásszerzők kötelesek a jogellenesen megszerzett részvényeiket elidegeníteni. A két jogkövetkezmény tehát a törvény rendelkezéseiből ered. Ennek következtében a bíróságnak a szankció alkalmazás körében gyakorolható mérlegelés tekintetében kizárólag a bírság összességével kapcsolatos rendelkezéseket kellett vizsgálnia.

Az alperes a Tpt. 399.§ (1) bekezdése alapján bírságot felpereseket, a bírság mértékét a Tpt. 406.§ (2) bekezdésének m./ pontja alapján a jogsértés súlya, a piacra gyakorolt hatása, a Pick Szeged Rt. piaci jelentőségének, az érintett befektetők számának, ugyanakkor a 33 %-os törvényi korlát jelentős, együttes túllépési mértékének figyelembevételével állapította meg a kiszabható legmagasabb bírság felét elérő összegben. A bírság mértékének megállapításánál alperes figyelembe vette, hogy az összehangolt magatartás révén elért befolyás magas mértékű volt, és a felperesek a feltárt személyes körülményeik alapján kellő teherbíró képességgel rendelkeztek.

A bíróság a mérlegelési jogkörben meghozott határozat felülvizsgálata során, a Legfelsőbb Bíróság eseti döntésének tükrében (BH2000.331.) a határozatot akkor tekinti jogszerűnek, ha a hatóság a tényállást kellően feltárta, a vonatkozó eljárési szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a mérlegelés jogszerűsége is megállapítható. Az alperesi döntés e követelményeknek megfelelt.

Az nem kétséges, hogy a felperesek megsértették a nyilvános részvénytársaságban való befolyásszerzés szabályait. A befolyásszerzés szabályainak megsértését a bíróság a faktikus konzern esetében kiemelkedőnek tekinti. A bírság megállapítása tekintetében értékelhető körülmény volt, hogy milyen mértékű befolyást szereztek külön-külön, illetve együttesen a felperesek, továbbá az is, hogy a céltársaság a tőkepiacon jelentős súllyal van jelen, illetőleg a közvélemény számára kiemelt jelentőséggel bír egy ilyen társaságban történő befolyásszerzés jogszerűségének biztosítása. A bíróság osztotta alperes álláspontját a tekintetben is, hogy felperesek teljesítőképességének értékelése is figyelembe veendő a bírság összegének megállapításakor. Nyilvánvaló, hogy 1-1 milliárd Ft körüli összegben eszközölt befektetések esetében a magánszemélyek számára egy jelentős mértékű bírság bír kellő visszatartó erővel. A bíróság osztotta az alperes álláspontját a tekintetben is, hogy a megállapított bírság összegének meghatározásakor figyelembe kell venni a felperesek személyes körülményeit, illetőleg anyagi teherbíró képességét is.

A bíróság álláspontja szerint a szankció alkalmazása tekintetében okszerűen nyerhet értékelést, hogy a Pick Szeged Rt. törzsrészvényeire nyilvános vételi ajánlattételre kerül sor, amellyel kapcsolatos piaci folyamatok megzavarására volt alkalmas a felperesek jogsértő befolyásszerzése.

Mindezek tükrében a bíróság megállapította, hogy az alperes mérlegelési jogkörben meghozott határozata a tényállást teljes körű felderítettségén, a jogalap alapos tisztázásán nyugodott, az okszerű mérlegelési szempontok feltárása és elvégzett értékelése megfelelő volt, így a bírság összegének megállapítása nem tekinthető jogsértőnek, függetlenül attól, hogy a kiszabott bírság összege mennyire emelkedik ki a korábban kiszabott felülyeleti bírságok köréből.

A II. rendű felperes az eljárás során több **eljárásjogi kifogást** is előterjesztett.

II. rendű felperes kifogásolta, hogy a bíróság a keresetlevél bírósághoz való - beérkezését követően 8 napon belül nem tűzött ki tárgyalást, határidőben nem döntött II. rendű felperes végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelméről, az előterjesztett 9. sorszámú irat ellenére nem kötelezte alperest további közigazgatási iratok csatolására, késedelmesen terjesztette fel a felfüggesztési kérelmet elutasító végzés elleni felperesi fellebbezést, kizárta a nyilvánosságot a tárgyalásról, ezzel megakadályozta azt, hogy a nyilvánosság figyelemmel kísérhesse az eljárási szabálytalanságoktól hemzsegő közigazgatási eljárás bírósági felülvizsgálatát. Sérelmezte azt is a felperes, hogy 2005. november 16-án a bíróság 2006. február 13-ára tűzött ki tárgyalást függetlenül attól, hogy a jogszabályi rendelkezés értelmében soron kívüli tárgyalás kötelező a perben. A felperes a bíróság terhére rótta azt is, hogy az alperes iratmegküldési kötelezettsége tekintetében hallgatott és a per során irat-betekintési jogában korlátozta a II. rendű felperest, e körben kiemelte, hogy a kezelőirodán akadályoztak az iratokba történő betekintést, csak vita után biztosították számára több esetben azt, illetőleg iratmásolatokat késve kapott kézhez, továbbá a bíróság utasítására a bank titok megjelölésű iratokba nem tekinthetett bele, kizárólag a tárgyaláson.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 114. §-a alapján a fél az eljárás szabálytalanságát a per folyamán bármikor kifogásolhatja. Ha a kifogást szóval adja elő, azt jegyzőkönyvbe kell venni. Ha a bíróság a kifogást figyelmen kívül hagyja, ezt lehetőleg nyomban, de legkésőbb az eljárást befejező határozatában megindokolni köteles.

A bíróság az eljárásjogi kifogást az ítéletében válaszolja meg az alábbiak szerint.

A Tpt. 400.§ (1) bekezdés o./ pontja értelmében, ha a törvény alapján a részvényes a részvénytársasággal szemben tagsági jogait nem gyakorolhatja, ezt a tényt határozatában az alperes megállapítja és szükség esetén elrendelheti a tagsági jogok gyakorlásának felfüggesztését.

A Tpt. 400.§ (2) bekezdése - többek között - az (1) bekezdés o./ pontjában meghatározott felügyeleti határozat felülvizsgálatára irányuló perben a bíróság soron kívüli eljárását rögzíti. A tárgyalást - ha egyéb intézkedésre nincs szükség - legkésőbb a keresetlevélnek a bírósághoz érkezésének 8. napra kell kitűzni.

A felperes alaptalan kifogást terjesztett elő a soron kívüli eljárással kapcsolatos szabályok megsértése miatt. A bírósághoz 2005. augusztus 2. napján érkezett meg II. rendű felperes keresetlevele, amelynek érdemi tárgyalására lehetőség nem volt, figyelemmel arra, hogy az alperes az érdemi nyilatkozatát, illetőleg a közigazgatási iratokat nem küldte meg. Ennek hiányában a bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy az ügy érdemi tárgyalását megkezdje a 8. napon. Ezzel szemben olyan tanácselnöki intézkedések megtétele vált indokolttá, amelyek az érdemi ellenkérelem, és a közigazgatási iratok beszerzését célozták. Mindemellett a bíróság rögzíti, hogy a felperesi keresetlevél bírósághoz érkezésének időpontjában a Fővárosi Bíróságon ítélezési szünet volt, amikor a tanács valamennyi tagja szabadságát töltötte.

A bíróság nem találta alaposnak II. rendű felperes azon kifogását sem, hogy a bíróság nem döntött határidőn belül a végrehajtás felfüggesztése tárgyában. A keresetlevél bírósághoz érkezését követő 2. napon helyettesként eljáró bíró a végrehajtás felfüggesztése körében hiánypótlásra kötelezte a II. rendű felperest, majd ezt követően beérkezett felperesi válasz irathoz képest még ugyanazon napon döntött a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem elutasításáról.

A 9. sorszámú irat előterjesztését követően hiányolt bírói intézkedések kapcsán a bíróság arra mutat rá, hogy a II. rendű felperes által 2005. szeptember 16-án előterjesztett irat, annak tanalma erősen kifogásolható hangvétellő, az ezzel kapcsolatos tanácselnöki észrevétel a megtartott tárgyaláson is elhangzott.

A II. rendű felperes ezen eljárási kifogásával arra kívánt utalni, hogy a bíróság nem kötelezte az alperest teljes körűen a 13833/2005. szám alatt iktatott valamennyi közigazgatási irat előterjesztésére.

A bíróság a közigazgatási iratok előterjesztésével kapcsolatos alperesi kötelezés és felperesi kifogás kapcsán rögzíti, hogy a Pp. 332.§ a./ pontja alapján köteles az elnök intézkedni a közigazgatási iratok beszerzéséről. A bíróság megítélése szerint egy közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló perben a felperes azokat a közigazgatási iratokat kérheti számon az alperestől, illetőleg a bíróságtól, amelyek az adott közigazgatási határozat meghozatalának alapjául szolgáltak. A bíróság

jelen perben igazoltnak találta azt az alperesi álláspontot, hogy a 13833/2005.sz. alatt iktatást nyert iratok nem teljes körűen szolgáltak alapjául a felperesek által támadott közigazgatási határozatnak. Jól látható az is, hogy a hiányolt iratok között van a 2005. július 5-i alperesi határozat meghozatalát követően iktatott irat is (113-196 alszámig), amely nyilvánvalóan nem kapcsolódik a felülvizsgált közigazgatási határozathoz. Az alperes arra is helytállóan hivatkozott, hogy a bíróságnak hivatalos információja van arról, hogy ugyanezen ügyszámon iktatott közigazgatási iratok alapján az Arago Rt.-vel, illetőleg a DélHús Rt.-vel szemben is hozott közigazgatási határozatot, amelyek más perben nyernek bírói felülvizsgálatot.

A bíróság álláspontja szerint a felperesek a közigazgatási iratok beszerzésével kapcsolatos kifogásaikat öncélúan és az ügy érdemi vizsgálatától eltérő szándékkal indítványozták, ugyanakkor az alperes által becsatolt, a közigazgatási határozat ténymegállapításait alátámasztó iratok tekintetében lényeges észrevételt nem tettek. Kivételt képeztek - az ügy érdemi megítélése szempontjából nem releváns – E. Kft. és az F. céggel kapcsolatos iratok, amelyek tekintetében a bíróság a felperes által becsatolt iratokat elfogadta, értékelte. Ugyanakkor ezen iratok alapján mégsem tudta megállapítani a bíróság azt, hogy ezek az iratok az alperesi határozat meghozatalakor a felügyelet rendelkezésére álltak, és ennek ellenére lényeges és valótlan megállapításokat tett volna az alperes határozatában.

A bíróság meglátása szerint a felperes nem használhatja fel a közigazgatási per keretét arra, hogy olyan közigazgatási iratokat ismerjen meg és tegyen a peranyag részévé, amelyek az adott és felülvizsgált közigazgatási határozathoz nem kapcsolódnak. E tekintetben a bíróság részletesen nem kívánja a felperes által citált valamennyi jogesetet és európai bírósági állásfoglalást részletesen elemezni, mivel összességében az az álláspontja, hogy kizárólag azok a közigazgatási iratok bírnak relevanciával egy adott határozat jogszerűségének felülvizsgálatakor, amelyeket a hatóság a határozati döntés alapjául maga idéz, előterjeszt és bemutat. A felperesek a befolyásszerzés körülményeit, tényét és a beszerzett bizonyítékokat tételesen megcáfolni nem is kívánták a perben, ugyanakkor az ügy megítélése szempontjából relevanciával nem bíró körülményeket igazoltak és bizonyítottak. Felperesek sokkal nagyobb hangsúlyt fektettek olyan kérdések tisztázására, amelyek az alperesi eljárás elfogultságát, az alperes szavahihetőségét, illetőleg az ügy szempontjából nem releváns tények igazolását célozták. A bíróság ezen felperesi eljárási a perben nem tartotta elfogadhatónak és ezért az öncélú és az eljárás tényleges, érdemi lefolytatását akadályozó felperesi magatartást nem támogatta.

A nyilvánosság kizárásáról a bíróság határozatban döntött, az abban foglalt érveket fenntartja, az ezzel kapcsolatos felperesi kifogást szintén nem tartja helytállóknak. Mindkét felperes indítványozta a per egyesítését, majd II. rendű felperes a saját vonatkozásában felmentést adott mindenki számára a banktitok alól, ugyanakkor ilyen irányú felmentést I. rendű felperes, akinek az ügyét a bíróság egyesítette II. rendű felperes ügyével, nem tett. Így tehát a bank-, adó- és értékpapír titok megőrzése kellően indokolta a nyilvánosság kizárását a tárgyalásról.

A 2005. november 6-i tárgyaláson a bíróság a tárgyalási időpont kitűzésekor figyelembe vette azt, hogy itt egy viszonylag gyors bírósági ügyintézés indokolt, a soronkívüliség követelménye az első tárgyalást időpontját illetően állt fen, az is csak akkor, hogyha a rendelkezésre álló iratok ezt lehetővé teszik. A bíróság fentebb kifejtette, hogy a 2005. augusztus 2-án bírósághoz érkezett II. rendű felperesi kereset kapcsán a soron kívüli, 8. napra történő tárgyalás kitűzés nem volt elrendelhető, ugyanakkor ezt követően a soron kívüli eljárást a bíróság saját lehetőségei szerint kívánta biztosítani. A 2005. november 16-i tárgyalás kitűzésekor a felperesek részvényeiket elidegenítették, tehát sem az elidegenítési kötelezettség, sem a részvényesi jogok gyakorlásának felfüggesztése nem szolgált hátrányukra. Az 50 M Ft-os bírság megfizetése tekintetében pedig az alperestől további határidőt kaptak az eljárás jogerős befejezéséig. Ezt követően a bíróságot már nem kötötte semmilyen olyan külső körülmény, amely a felperesi oldalon egy soron kívüli, rövid határidő melletti tárgyalást indokoltá tett volna. Mindezek ellenére a bíróság saját kitűzési rendjét is figyelembe véve, soron kívül, hétfői napra tűzte ki a következő tárgyalást, ezzel is elősegítve az ügy mihamarabbi lezárását. Így tehát az ezzel kapcsolatos felperesi kifogás nem helytálló.

Az irat-betekintési jog korlátozásával kapcsolatos felperesi érveket a bíróság szintén nem tartja alaposnak, különös figyelemmel arra, hogy az iratok áttekintése alapján jól látható, hogy a felek szinte minden héten terjesztettek elő a bírósághoz valamilyen beadványt, ezen beadványok megküldése

tekintetében a bíróság nem késlekedett, az eljáró tanácselnök tapasztalata szerint a kezelőirodán működő kollégák rendre teljesítették a felperesek irat-betekintési kérelmét. Így nincs tudomása a bíróságnak arról, hogy bármilyen vita, vagy késelem akadályozta volna a felperesek irat-megismerési jogát.

A bíróság külön borítékban helyezte el Csarodai János és Brazsák József banktitkot, értékpapír- és adótitkot tartalmazó iratát, amelyeket a felperesek a végrehajtás felfüggesztése tárgyában előterjesztett kérelem mellékleteként, vagy ahhoz tartozó iratként nyújtottak be a bírósághoz. A bíróság álláspontja az, hogy ezen iratok megtekintésére lehetőséget biztosított a 2006. február 13-i tárgyaláson, ezzel a lehetőséggel a felperesek élni nem kívántak. Az iratbetekintés időbeli korlátozása felperesek érdemi védekezését nem befolyásolta, az az ügy érdemi elbírálását nem érintette.

A II. rendű felperes fellebbezésének felterjesztésével kapcsolatos eljárási kifogás kapcsán a bíróság rögzíti, hogy II. felperes 2005. augusztus 19-én terjesztette elő a fellebbezését a bíróság végrehajtás felfüggesztését elutasító végzése ellen. Ezt a fellebbezést a bíróság 2005. szeptember 9-én küldte meg az alperesnek, aki az arra vonatkozó észrevételét 15 napon belül tehetette meg, majd a bíróság 2005. október 24-én intézkedett a fellebbezés és mellékletei felterjesztése iránt. A bíróság álláspontja szerint a felterjesztéssel kapcsolatos esetleges hosszabb elintézési idő felperesi oldalon hátrányt nem okozott, különös figyelemmel arra, hogy az alperes 2005. augusztus 8. napján kelt III/BJ-30/2005-sz. határozatában a bíróság megfizetésének határidejét a végrehajtás felfüggesztéséről szóló jogerős döntésig meghosszabbította. A törvényi rendelkezésből eredő jogkövetkezmények tekintetében pedig a bírósági intézkedésnek nem volt hatálya.

Mindezek alapján a bíróság a felperes eljárásjogi kifogásait nem tartotta alaposnak, ezért azt elutasította.

A bíróság a felperesek, illetőleg az alperes bizonyítási indítványát elutasította. A tanúmeghallgatásra irányuló felperesi indítványok közül M. E., dr. D. G. és B.B. meghallgatását a bíróság nem tartotta indokoltnak. A bíróság álláspontja szerint egy közigazgatási határozat jogszerűsége tekintetében nem bírhat relevanciával az ügyvezető igazgató meghallgatása, a két ügyintéző meghallgatásának pedig semmilyen indokát nem látta a bíróság, figyelemmel arra, hogy a közigazgatási határozatban megállapított tények, adatok a rendelkezésre álló iratokkal alátámasztottak voltak. G. J., L. T., dr. H. E. meghallgatására az alperes felügyeleti eljárás során sort kerített, az ő tanúnyilatkozatuk megismétlését a bíróság nem tartotta indokoltnak, különös figyelemmel arra, hogy az általuk elmondott és a felügyeleti eljárás során rögzített nyilatkozat kétséget kizáró megállapításokra volt alkalmas. M. K. tanúkenti meghallgatását a bíróság szintén nem tartotta indokoltnak, figyelemmel arra, hogy az E. Kft. cégnek annyiban tulajdonított jelentőséget a bíróság, hogy mindkét felperes ugyanazon társaságtól igényelte a hitelt és vele kötött kölcsönszerződést, függetlenül attól, hogy az európai országokat, illetőleg azon belül hitelnyújtással foglalkozó cégek végtelen sorát nézve korlátlan lehetősége lett volna mindkét felperes számára más társaság kiválasztása. Ennek tükrében nem tartotta indokoltnak a bíróság a tanúmeghallgatást, illetőleg emellett a felperes által benyújtott iratokat - a cég adatok és nyilvántartás szempontjából - elfogadta.

A bíróság megállapította, hogy az alperes a határozatához szükséges tényállást teljes körűen feltárta, az abból levont jogi következtése okszerű és helytálló volt, így a felperesek keresete alaptalan, melyet a bíróság a Pp. 339.§. (1) bekezdése alapján elutasította.

A felperesek az 1990. XCIII. tv. 43.§ (3) bekezdése szerinti tételes illeték megfizetésére kötelesek külön-külön, a 6/1986.. (VI. 26.) IM. sz. rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelesek.

A felperesek a Pp. 78. §.(1) bekezdése és a Pp. 82.§ (2) bekezdése alapján kötelesek a pernyertes alperes költségeinek viselésére.

A perköltség összegének megállapításakor a bíróság figyelembe vette azt, hogy az alperes magas színvonalú ügyvédi munkát fejtett ki a per során, több érdemi nyilatkozatot terjesztett elő a bíróságon és két tárgyaláson vett részt, mely tárgyalások időtartama is az átlagot meghaladta. A perköltség összegének megállapításakor a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM. sz. rendelet 3.§. (3) bekezdésének rendelkezéseit vette figyelembe.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 340.§ (1) bekezdése árja ki.

Budapest, 2006. évi február hó 13. napján

Dr. Fehérné dr. Tóth Kincső s.k

a tanács elnöke

Dr. Réthy Edit sk.

Bíró

Dr. Koltai György sk.

bíró